

1898-02-18

AFSENDER

Alhed Larsen

MODTAGER

Johannes Larsen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Da

Dateringsbegrundelse:

Dateringen fremgår af brevet

Generel kommentar:

Alhed Larsen er i København og tager sangtimer hos Hedeveg Lützhøft samt fungerer som barnepige flere steder.

Alheds ord om, at når Johannes

Larsen aldrig siger noget, kan han ikke sige noget dumt: Johannes Larsen var livet igennem kendt for at være meget lidt talende.

Der deltog mange "Jessener" i

fødselsdagsfesten: Jessen var Mutter Lützhøfts pigenavn.

Afsendersted:

København

Omtalte personer:

Berta Brandstrup

Peter Hansen

Vilhelm Larsen

Hedeveg Lützhøft

Nicolaus Lützhøft

- Rudbeck

Arkivplacering:

Det Kongelige Bibliotek

Proveniens:

Indleveret til Det Kongelige Bibliotek af Larsen-familien

DOKUMENTINDHOLD

Alhed har været til fødselsdag hos Mutter Lützhøft. Hun har her moret sig med at drille Marie Schou, som ikke kan høre, om noget er sjov eller alvor.

TRANSSKRIFTION

Kære Las!

Tak for Dit brev! Hvor det glæder mig, at Du er saa glad ved at male paa Dit Billede, bare det maa vare længe ved. Nu er der da ikke Tale om, at jeg kan forstyrre Dig? For saa maatte jeg da meget hellere blive borte. – Men det vilde rigtignok være haardt nu vi har glædet os saa meget til det. Ikke sandt? – Jeg kom ganske rigtig for sent til Mutter i Aftes, Porten var lukket, men der kom heldigvis en Dame, som lukkede mig ind. Der var en farlig Masse Mennesker, 28 sagde de, bl.a. en Masse Lützhøfter og Jessener. Mutter havde faaet saa mange dejlige Blomster. Jeg skulde hilse P. Klax og Dig og takke saa mange Gange for Brevet. Jeg skulde ogsaa hilse Dig fra Schous, og sige fra Marie, at Du var en lille sød. – Jeg drillede hende som sædvanlig ved at sige, at jeg ikke syntes, Du var saa forfærdelig sød. Og da hun sagde noget mer godt om Dig sagde jeg, at naar Du aldrig sagde noget, kunde Du jo sagtens lade være at sige Dumheder! Det morer mig saa vældig at sige saadan noget, Marie ved aldrig om det er Spøg eller Alvor, hun ser misbilligende paa mig og tænker vist, at Du er altfor god til mig; og det er Du ogsaa, det kan Du tro, jeg ved nok selv! – Jeg tvang Marie og Schou til at følge mig hjem, de vilde nødig til det, men maatte indrømme, at der var ingen anden Udvej. – Fru Rudbæk var der jeg sad og talte med hende henne i den Sofa ved Vinduet, Du ved, men jeg blev distræt, da jeg kom til at tænke paa Dig. – Jeg maa slutte, skal hen at hjælpe Berta. Det er dejligt Vejr. Saadan vil vi have det, naar jeg kommer over til Dig. Jeg var saa oplagt til at skrive videre, men maa slutte.

Farvel 1000 Millioner Hilsner af de allerbedste

Din Alhed

18 – 2 – 98

OMTALTE VÆRKER

Johannes Larsen: Christian Andersen lader patroner. 1898. Olie på lærred. 73 x 73 cm. Privateje

dykke kej. Prædau vil vi have
det, naar j. kommer over
til B. J. har saa oplagt
til at skrive videre, men
maa stille.

Farvel. 1000 Mildebrun
Hilner af de allerbedste,
din Alud.

18-2-48

Here has!

Tak for dit Brev! Hvor det glæder
mig, at du er saa glad ved at male
paa dit Pillede, bare det cooa-
bare læge ved. Nu er der da ikke
fale om, at j. kan fordyre B. J.
For saa maade j. da meget hel-
re blive borte. - Men det vilde
jo vist nok bare haardt mig i
har glædet os saa meget til
det. I alle sandt? - J. Kom

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

gaaende sig, for seer til, Middel
i Aften, Parken var lukket
men den Røge heldigvis en
Danne, som tilkaldte mig i det.
Der var en farl. Masse Meemus
Rer 28 saade de, bl. a. en
Masse Lilliebløst og Jerseneri
Middel haardt sadt saa man
og dejlige Bloualer. I skulde
liker T. Klar og B. og laarne saa
mange Gaude for Prins. I
skulde ogsaa liker B. fra Polon
og sig fra Marie, at du var
en lille rot. - I drillede den
de som sadning ved at sig
at i ikke rykedu du var saa
farfarde. rot. Og da den
sagde, sigt uer godt om
B. sagde i, at I naar du al
diz sagde noget, Meende du
jo saflens laide vere ware
at sig Dumscheder. Det

naeren mig saa veldt at sig
saadan noget, Marie ved al
og det er, sig eller Alvar
den ser uiovilgende paa
mig og lacker vilt, at du er
alt for godt til mig; og det er
du ogsaa det Kæm du bro
ved uaf. Relo. - I trode
Marie og Peter til at sig
mig lyk, de vilde udi til
det uen maalle uer Meende
at der var ingen anden led
sig. - I sig Kæd bæk var det
I sad og halte uer Meende
Meende; den Pofan ved Viude
et, det ved, uen i bles sig
brøt, da i Rore til at sig
laiker paa B. -
I was slulle, skal uen
at sig alpe Beris. Det er